

[Transcript] Genstart / BBCs selvmål

Vi kan sige, at vi kan tage en normalt match i dag, med kommentarer.

De må simpelthen fra BBC's side udkommenterede vis uddrag for fodboldkampen.

Her er det bedste aktie fra today's Premier League-matches.

Folk, der har set det, siger det mindre om en moderne kunstinstitution.

Sådan man kan sige på vejle fashionable museer, hvor man er lidt usikker på, hvad det egentlig er der foregår.

Er det en form for ballet som elben voksne mænd, er det fodbold, hvad er det?

Der er simpelthen ingen kommentering, der er ingen, hvad skal vi sige, perspektivering, der er ingen indparkning.

Det er bare noget tilskureldyd.

Egen af store Britanniens mest fætere tv-værdere.

Fodboldlegenden Gary Linniger, kritiserer i hæftige vendinger regeringens asylpolitik.

Og pludselig fjerner BBC ham fra skærmen på det vanvittigt populære fodboldmagasin Match of the Day.

Det er Nazi-kortet, han kaster, og det får så BBC til at komme på banen og sige, okay, nu er du gået once the day.

De bliver beskyldt for at læffle for den konservative regering, og efter et massiv pres, lad BBC ham komme tilbage som værd.

Hvis man slår en ansat oven i hovedet og siger, hov, du politiserer.

Men jo selv kan betragtes som politiserende, så har man i den grad et paradox, som ikke er løst i nu.

Hvordan kan en enkel fodboldværd ryste hele fundamentet under det gamle hedderkronede BBC?

Det spørg genstart om i dag.

Mit navn er Thomas Thierandsen.

Adam Hølland, hvorfor interesserer historien om Gary Linniganer så meget?

Fordi den fundamentale set handler om offentlige ansatets ret til at ytre en mening, og i anden om bæringen kan jeg heller ikke umgå.

Må endre om at se en lille smule af en historie, jeg selv har været involveret i Gary Linniganer-historien.

Synes du BBC har overreageret denne her situation?

Jeg synes BBC, når det nu handler om en ex-fidboldspiller, kan man godt bruge en fodboldmæsser for at have lavet et gigantisk selvmul.

Adam Hølland er historiker, og så har han været vært på DR i gennem mange år.

Tidligere på Deadline på DR2, og i dag på programmerne Fjerdivision og kampen om historien på P1.

Velkommen til jer, også velkommen til lytterne til en udsendelse, da fredag efter fredag forsøger at komme rundt i de små, store krover og hjørner af kunst, historie, politik og hvad vi ellers har.

Hvad er dit eget forhold til engelsk fodbold?

Ja, den årgang, jeg har fra 1969, som vokset op med tipslørter på skærmen.

Det hænder, at fodboldkampet bliver udsat. Julen er endnu aldrig blevet det, så det er den sidste tipskamp i dag, inden jule aften.

Hvis man kunlige fodbold vil ikke jeg kunne, så var det engelsk kampet og Gary Linnicker, som stævne ud for forskellige klubber først og fremst Lester City.

Han var i den grad, inden spiller man noterede sig.

Du har også selv været på fodboldskogler, England. Kan du ikke beskrive, hvordan det var?

Jeg var selv på fodboldskolet tre gange i Birmingham, området i det sted, det hedder Walsall. Der fik jeg i lighed med de andre danske drenge, der var stadig virkelig en indtryk af engelsk fodbold.

Det var en helt anden tilgang til spillet, jeg vil næsten sige en anden fodboldkultur.

Senere har jeg ikke kun undgået at tænke, at det også var en afspejling af de to typer samfund. Velfærdssamfundet, som vi kommer fra med en grad af omsorg, og vi skal allesammen være der. Og så den langt hård, britiske fassong, som bød på fra første fæ, taklinger ved anglen og albuer i ansigtet, og vi var 16-17 år.

Kan du huske et konkret eksempel på, at du selv havnede i en slåskamp på en fodboldbane? Altså, vi spillede en kamp, vi spillede mod et lokale hold fra Birmingham, området.

Jeg kan huske i kampen mod Coventry. Jeg var fortsatsspiller og spiller over for en stærk modstandere, som fysisk, og jeg står til på alle parametre.

Det var bedre end mig. Og der tænkte jeg, at den eneste fassong, den eneste måde, jeg kan stoppe ham på, det er jo, at når man er i rommet, så gøres om romerne.

Det vil sige, at spil meget hårdt, og det er endnu mere fiket røgkort, fordi jeg taktede ham meget brutalt på skinnbindet.

Men du fik ikke nogen på skrien nu? Jeg fik ikke nogen på skrien, men altså, der var en meget spændt stemning.

Folk rotte meget på fodboldbanen. De brugte munden meget mere, end vi havde lært i fodboldflugten hver hjemme.

De var også fysisk skubbede meget, og hvis der var en lille uover en stemning til affriksien, som ingen af de andre siger, så kunne de stå lige op i ansigtet på en og en.

What the fuck are you on about, you fucker? Og den slags for, altså, skræk indianet.

Og så meget af det, som mere bemærkelsesværdige, er det, at Gary Linnaker, som havde en lang gloværdig karriere på 16 år, aldrig fik værken et røg eller et gul kort i et spil, som altså var brutalt.

Og Gary Linnaker bliver kendt som en sjælden gentleman i et ellers barsk-britisk samfund.

Altså, man bliver nødt til at også have et historisk og et samfundsmæssigt perspektiv, når man taler fodbold, fordi det er ikke bare det, der foregår på grønsværen.

Det engelske samfund fra anden halvdel af 80'erne og opgæmnen 80'erne er et samfund i brydningstid, et samfund som stadig er præget af nogle meget massiv social skæld.

I've been unemployed for 12 weeks now. I thought it'd be easy to get another job, but I've been unemployed for two years.

We feel that the things we've worked for all our lives and luxuries, we can no longer afford.

Og det er en kultur, som helt sydelig er ret hård. Gary Linnaker har beskrevet sin opvækst som en, der var præget af en hel del vold.

Ikke i hjemmet, men i skolen var der Tisk og Gary Linnaker, som egentlig er, for at bruge hans eget ord. As white as you get it, blev udsat for rasisme, fordi hans hudfarve er angivelig af en lille smule mere mørkbløde,

end en gennemsnitlig englinder. Og så, Gary Linnaker, engelsk som han ellers er op for at sidde med, at folk har ropt meget nedsættende udtryk efterom også på fodboldbanen, som åb.

Er der sådan et særligt folkekab, øjeblik i forhold til Gary Linnaker, altså et øjeblik, hvor han vinder den engelske befolkningsgærlighed?

Et mål, som englæderne virkelig vil huske om for, fordi det er en kamp, som er legendarisk. Det er 1986's VM i Mexico.

[Transcript] Genstart / BBCs selvmål

England spiller mod Argentina. Argentina brækster foran 2-0. Jeg tror, selv hvis man ikke er særligt fodboldkøntig, vil man have hørt om Gudshånd.

Diago Armando Marta Lunde. Man skal huske, at fire år for inden har England og Argentina udvekslet stridskræfter, som det hedder for det vækken, officieel krig, men der var en kamp om falklansøerne. Så der er undblod mellem de to hold. Og i det, jeg tror, 40 eller 1 af 40 minutter, der lykkes der altså Gary Linnaker ud af det blå og ducke op efter et indlæg fra en eminent luk spidere.

Og Skorpe Hudstød og England er tilbage, og Gary Linnaker knytter nævnt, og englæderne berører deres begejse.

Der fik han cementerede sin plads i fodboldhistorien i England.

Fordi han skoede et ganskevis betydningsløst mål, så den rent poingmæssigt, men i en kamp, som er overgået som den måske største kamp i WM Historien generelt.

Han skoede, hvis jeg renter rigtig, 48 landskampsmål i 80 landskamp, altså et imponerende snit.

Så han kunne opsøge chancen, og så var han, for at citere ham selv, at han var centrist.

Han var i midten, og i forhold til en politisk sammenhæng har han et par gange senere brugt fodboldmæssigforan og sagt,

at som spiller brød han sig værken om at løbe til højre eller venstre. Hvis han løb, så var det som ret mod venstre, men ikke ud mod fløjen.

Underforstod, at han placerer sig cirka i midten, og det har han jo gjort som fodboldspiller også senere, når han har blandet sig i samfundsdebatter,

så plejer han at pege på at lukke om a center forward, så jeg befinder mig cirka i midten.

Efter mange år i den absolute top, hvor Gary Linegar er løbet på banen forhold som Lester, Everton, FC Barcelona og Tottenham, instiller han karrieren.

Men han fortsætter i fodboldverden, som kom tager på BBC og senere som vært på programmet Match After Day, det største fodboldmagasin i Storbritannien.

Vel at mærke på en frilandsk kontrakt. Hvordan er han som TV-verd?

Han er jo blevet beskrevet som en intelligent angriber, og det samme er han som studivert, han er snaråde, han er hurtig i hovedet, han har omløb, han lyder.

Han er god til at pisse på sig selv som vært.

Det må man sige, han er meget god til at tale sig selv ned på en måde, som alle egentlig godt ved ikke helt rigtigt, men hvor han udstiller, at han har en grad af selvironi.

Så er der en meget berømt episode. Han er født i Lester, har altid holdt medholdet Lester City, som har været under docks i engelsk fodbold, og på et tidspunkt i vinteren 2015 ser det sørge med ud til, at Lester City meget sensationelt er ved at vinde Premier League.

Og der siger Gary Linniger, så som været, hvis det her sker, så vil jeg presentere Match of the Day, når de er blevet mestre, iført min hvide underhyler. Eller han siger ikke hvide underhyler, han siger i hvert fald, my underwear.

Og min tanden, Lester bliver mestre.

Og man kan se en måske ikke toptrænet, men der dog nogenlunde velholdt. 55-årig Gary Linniger, åbne Match of the Day, iført hvide boxershorts med et lille Lester logo på.

Her we go again, new season, new titles, new managers, new signings, men apart from that, nothing much has really changed.

Og jeg tror, han behåller dem på cirka i kvarterespængen, og så siger han okay, nu er det nok. Og så

[Transcript] Genstart / BBCs selvmål

er der et klipp til en kamp, og så kommer han tilbage, iført vertsuniform.

Så han holder altså sit ord og sidder og gennemfører en del af programmet helt, næsten øjen.

Han er overhållend.

Han bliver jo ikke bare kendt for at være en dygtig sportskommentator og tv-vært, når det handler om fodbold. Han bliver også kendt for at ydres sig politisk.

Ja, ikke partipolitisk, men når der er noget, der involverer spørgsmål om integration, asylmodetager, der melder han sig på banen med nogle tweets.

Og han er også i den diskussion, som måske har splittet briterne, allermest nemlig Brexit, taget meget klar stilling, han er og var remainder.

Men den 7. marts går Gary Linniger til synlædende for langt.

På Twitter deler han en video af Storbritanniens indrisminister, som præsenterer et nyt lovforslag.

Et lovforslag, der vil gøre det muligt, at afvise flygningen og migranter, der ulovligt krydser den engelske kanal i Gummibodt.

Han skriver først et tweet, hvor han gør det klart, at det som Suella Braverman har fremlagt, som regeringens politik, som er meget bask, mener han, det er beyond awful.

Altså hensides det rejsens væggende.

Da han så bliver imødgået af et par konservativ på tweets, så fyrer han lidt mere op og skriver, at grunden til at reagere på det her, er, at jeg synes, at den språbro, der bliver anvendt fra regeringens side, bringer uhelig mindre om en språbro fra Tyskland i 30'erne.

Det er en nasikortet, han kaster, og det får så BBC til at komme på banen og sige, nu er du gået one step too far.

De konservative politikere, som ikke vil sammenlignes med Nazi-Tyskland, er rasne.

Kort efter beslutter ledelsen i BBC, at fjerne den populære tv-vært fra skærmen.

Og uden sin frontfigur, sender TV-stationen et noget atypisk afsnit af Match of the Day.

Der bliver sendt i 20 minutter opkog af Match of the Day, som i følge dem, der har set det, er noget af det ringeste tv, der til dato er blevet sendt.

Det er ukrummenteret, fordi i solidaritet med Gary Linnicker, er der ikke nogen af dem, der har sendt det.

I følge dem, der har set det, er noget af det ringeste tv, der til dato er blevet sendt. Det er

ukrummenteret, fordi i solidaritet med Gary Linnicker,

vælger afskellige af de kommentatorer, som sidder i Match of the Day, som også er tidligere topspiller og som ham selv ikke er medvirket,

så de må simpelthen fra BBC siden, ukrummenteret, vis uddrag for fodboldkampe.

Folk, der har set det, siger det mindre om en moderne kunstinstallation, som man kan se på veldig fashionable museer,

hvor man er lidt usikker på, hvad det egentlig er foregår.

Er det en form for ballet- og voksne mænd, eller er det fodbold, hvad er det? Der er simpelthen ingen kommentering, der er ingen,

hvad skal vi sige, perspektivering, der er ingen indparkning. Det er bare noget tilskurligt ud.

Seningen var ganske vist i følge BBC ganske høj, fordi der er, man kunne kalde det, så den færdsesuheldssyndbromet.

Folk ville gerne se, hvordan var det, men der er ingen, der har kun udholdet det.

BBC bliver kritiserede for, at deres beslutning om at have Linnicker afprogrammet er politisk.

Hvorfor?

[Transcript] Genstart / BBCs selvmål

Det er måske det som, hvis man skal følge kritikerne, er det største selvmål.

Argumentet er, at Linnicker udtrykker sig politisk, og det skal han lade være med.

Derfor får han en tænkepause, som Tim Davy, generaldirektøren, udtaler det.

Og det kan man måske et sted i møde komme og sige, at ja, okay, lad os så få opklaget rækningslinjerne.

Men netop Tim Davy, generaldirektøren siden efteråret 2020, har været lokalformand for en konservativ vælgeforening i det vestelige London.

Han har også forsøgt at blive valgt til lokal råd. BBCs formand, relativt nyvalgte formand, Research Sharp, er dybt involveret i det konservativ parti.

Han er investeringsrådgiver, men har i et tidligere liv været tilknyttet en tænketank under market Thatcher.

Han er personlig ven af Boris Johnson, udparet af Boris Johnson.

Så hvis vi taler om de røde lejesvind har hjemme med Danmarks Radio, så taler man måske om de blå lejesvind i Storbritannien og BBC.

Ja, og interessant nok, så taler man både om de blå lejesvind, men også om de røde lejesvind.

For de BBC har jo op gennem 70'erne og 80'erne været ramt af i virkelig den samme debat, vi har haft,

og har hjemme om at der sidder et antal journalister, redaktører og profilerede værders, som har en mere eller mindre sletskjult venstreorienteret dagshål.

Og måske af samme grund, nu skal jeg passe på at springe til konklusioner,

men netop fordi, at BBC er blevet regnet for at være sådan en udklækning central for red journalism,

så har man og man af denne her sammenhæng den konservativ regering, som nu er siddet i over et år ti,

indsat trofaste konservativ på de centrale poster.

Og det skal siges, at Tim Davy, BBC-generaldirektør, faktisk er en BBC-journalist, fordi han blev nødt til at stille op til det interview,

bliver sport. Ja, men hvordan ville du have reageret, hvis Gary Linnaker havde udsendt et tweet, som var en støtte til Suella Bravermanden?

Is it the UK government, the right-wing press, all of that, that made it different for you this time?

Til den britiske emigrationspolitik, så havde han jo også politiseret, vil han så være blevet taget af skærmen,

og der svarer Tim Davy, ej, men jeg vil ikke ind i en hypotetisk diskussion.

I'm not gonna go through all the hypotheticals of the past.

Det er jo det, der understøtter i hvert fald kritikens opfattelse af, at Tim Davy og hans bestyrelsesformand Richard Sharpe

politiserer bare med et blot foretreg.

Så Tim Davy formår ikke at få skudt den her kritik ned.

Tim Davy indser måske i lyset af den meget katastrofale sending,

og det stormløb, der er mod ham som person, og i hvert fald den institution, han repræsenterer, at man må have Gary Linnaker tilbage på skærmen.

The director general announced Gary Linnaker was coming back.

Success for me is Gary gets back on air, and together we are giving to the audiences that world-class sports coverage.

Men diskussionen er jo ikke lagt død.

Sagen her har understreget, hvor empindeligt det er, hvis man har en politisk udparet foreman, og Tim Davy selv sidder til sønlande heller ikke voldsomt solid i saden.

Det er som alle andre af dem, der har du jo også kunne følge med på de sociale medier, hvad Gary Linnaker har skrevet om det nuværende regeringsasypolitik.

Synes du, han går overstrejen selv?

Altså jeg vil sige, som historiker, og det bliver nødt til at understreke denne her samling, der synes jeg, at hans sammenligning med trædvernes Tyskland er et nummer for vidt løftig.

Jeg synes egentlig ikke, at han er gået overstrejen, hvis vi tænker på, så den helt principielt, at man som vært gerne må ydre sig som privatperson.

Adam Holm har ligesom Gary Linnaker selv prøvet at få cheferne på naken for at mene noget i offentligheden.

I 2013, da han er vært på deadline, skriver han en religionskritisk kronik, som bliver trygt i politikken.

Her skriver han blandt andet, at religion er en ren narsut.

Og den måde at ydre sig på, ja den flukter ikke med DRs retningslinjer.

Men nu må vi i første omgang høre, hvad er den præcise forklaring på,

at Adam Holm her, efter den nummeres radisopfaldelse, har overskredet grænserne?

Det siger, at jeg har overskredet min befolkelse som studievært,

at jeg har ydret mig på en måde, der bringer forestilling om partisket eller snart upartisket i tvivl,

og at jeg netop er blevet partiske i et spørgsmål, som er empindeligt for mange mennesker, religion.

Altså som jeg renter det, så gik der to dage, så var jeg indkaldt til kammeratlige samtale.

Kan du ikke forklare, hvordan det møde foregår?

Altså det er sindssygt meget udramasisk, det ville være rart, hvis jeg kunne fortælle,

at jeg blev lagt på jul og stejle og trotureret, men det her er en meget civiliseret samtale.

Men der er ingen tvivl om, fra DRs side, at jeg har i den grad gjort en ældrene.

Og jeg har brægt mig selv om min egen troværdighed, som jo er, hvad skal vi sige, den valgduta,

vi har som intervjuer, som studieværdere i alvorlig miskredit.

Og man kan vel godt sige, uden at gøre mig selv til en forfuldt samvittighedsfange,

at jeg blev i den rolle, altså underlagt censur.

Hade du underskredet kronikken æd om Holm TV-vært deadline?

Nej, jeg havde underskredet den som historiker.

Jeg var meget bevidst om, at jeg skulle ikke skrive den som vært på deadline,

fordi som vært på deadline eller vært på et vildtumhelst andet program i DRG,

der er man jo en funktion.

Og her var jeg en person med en holdning til spørgsmål, som jeg havde nogle anfikkelser over.

Ombudsmanden kaster sig ind i sagen og kommer frem til,

at DRs reprimante var grundlågstræd i censur.

Og jeg er også glad for, at ombudsmanden i sin afgørelse anerkender den svær balance,

der ligger, og så må vores programmitik også tale om.

Adam Holm og andre TV-væretter må gerne udtrykke sine holdninger,

så længe det ikke er med DR, som afsender.

Og på den anden side er der også nogle begrænsninger for,

hvad det egentlig er, man kan ydres om i det offentlige ruk,

[Transcript] Genstart / BBCs selvmål

hvis man stadigvæk skal være nyhedsværd eller ledende nyhedsjournalist.

Det som Danmarks Radio frygter i den her situation, og det som BBC frygter i situationen med Gary Linnicka her, er jo, at troværdigheden forsvinder fra de programmer, man laver, fordi man ikke kan ståle på, hvilket tølhøresforhold, som nyhedsværderne eller sportsværderne, er har.

Kan du ikke godt forstå det betænding fra cheferne side?

Jeg synes jo ikke, at det er et brud på menneskerhedsværderne, så at sige, at man fra en organisation side lægger vægt på, at man for eksempel som nyhedsvært skal sørge for, hvis man nu dækker politiske emner, ikke at have flaget, hvor man kaster sin stemme.

Jeg synes, at Gary Linnicka er i sin fulde ret til at gøre det, han har gjort, og i virkeligheden, og det er et af par doktorne, hvis man besøger BBC, så står derude foran i vandrehallen, en statue af George Orwell, som er måske den mest berømte ansatte BBC'er haft.

Og ved siden af statueen, der er en inskription, som er et citat fra Anime Farm, det vil sige, at citatet kommer ikke for alvor med.

Men der står simpelthen at læse.

If liberty means anything at all, it means the right to tell people what they do not want to hear.

Altså, hvis frihed skal betyde noget, så er det retten til at fortælle folk, det er de ikke vil høre.

Det er altså inskriptionen ved hovedet en gang til BBC.

Og er der noget, Gary Linnicka paradokalt nok set med BBC-ledelsens øjne har gjort, så er det jo at leve op til George Orwell's dictum, altså fortæll offentligheden, det de måske ikke ønsker at høre.

Og det synes jeg faktisk er en væsentlig del, at det er et ytre så at formyde, at man også skal være i stand til og sige noget af det, som måske ikke er så velkommet.

Der skal man så fra organisationernes side, BBC eller DR, måske prøve at tage højde for den tid, vi lever i, og vudere det ud fra de ændrede formydlingsvilkog, vi har.

Så det, at man er vært, som Gary Linnicka også siger prøver, jeg formyder fodbold, og der skal jeg nok stille de fodboldfarvelige spørgsmål, men jeg er også et menneske, der forholder mig til den tid, jeg lever i.

Og der er nogle dos and some don'ts i mit liv, og der har han jo været meget konsistent gennem mange år.

Skal han pælse skærmen af den krøn? Nøj.

Han er så, Linnicka, takket for støtten den seneste uge til alle sine følger på de sociale medier, og så udtrykker han sig faktisk igen om asylpolitik.

[Transcript] Genstart / BBCs selvmål

Hvad er det, så han skriver?

Han skriver, at han takker for støtten.

Det har været nogle turbulente døgn, men jo ikke lige så vanskelig, som hvis man er for fuldt og fordrevet fra sit land, og må tage flugt under umenneskelig vilkø.

Så han får, hvad kan man sige, om man vil, politiseret også sin takssilse.

Så han fortsætter, hvor han slapp?

Jeg tror, han fortsætter, hvor han slapp,

derfor, at BBC jo ikke har kommet til vejs enden med den her historie.

Og det er en historie, som jo et sted slik handler om Gary Linnicka.

Han udløser den det ham, der, om man så må sige, sparker bolden op.

Men det, hvor man virkelig skal tage stilling til nu, hvad gør man?

Det er jo selvfølgelig i BBCs øverste ledelse.

Og det er også fra politisk hold, fordi hvordan er det, man fremover, ønsker en medieorganisation, skal bygges op?

Rang politisk, skal der være en politisk udparet formand?

Hvis man slår en ansat oven i hovedet og siger,

du politiserer, men jo et selv kan betragtes som politiserende,

så har man i den grad et paradox, som ikke er løst i nu.

Enda mål, tak fordi du laver en forbi.

Det var så lidt.

Her slutter dagens skin-start.

Bag programmet Stød Charlotte Kuvold, Søren Elbæk og Line Fabricius.

Mit navn er Thomas Tieransen.